

יש לעיין מי שאמר הלל בחנוכה תשעו ולא כיוון על הנס העצום של חקיקת חוק הגיוס, אם יצא ידי חובתו אם לאו.

א.

ובלאו הכי כבר נתפרסמה הקלטת דברי ידא אריכתא של מרן שליט"א, המאמין הגדול מורינו רבי משה יהודה שניידר שליט"א, ובו העיד שמרן שליט"א אמר לו שהכופרים בו יצאו מזרע ישראל כלל, וז"ל של בעל פרי חיים שליט"א:

"הראש ישיבה מדבר דברים ברורים יותר מחודש, שלא להשתמש בהם עדות לחתונה וכמובן שלא להסתמך על הפסקים שלהם, אין בזה כלום ואי אפשר לקרוא לזה יראת שמיים לאדם שקורא את העיתון הטמא הזה או שמשתייך לחוג הזה המתיימר לקרוא לעצמו דתי אפילו שזה לא המילה הנכונה", עכ"ל הנקי.

והרי שהרואה את הכל ויודע את הכל כבר פסק שהכופרים בו הרי אם "אינם מאמינים בדת" כלל, והרי הם כשאר חילוניים וכופרים, ואין להם תקנה אלא אם ישובו בתשובה שלימה לאבינו שבחזון איש 5, וירקו ג"פ בכל יום על העיתון הנורא 'הפסל' של הכופרים וישרפוהו לעין כל. אכ"ר.

והנה זה פשוט שאם חוסר הכוונה היה משום שהוא אינו מכיר בנס רח"ל, ואולי אף כופר במחוקקי החוק שלוחי דרבנן ובמשלחו מרן אבי האומה, זה פשוט שבכה"ג לא זו בלבד שלא יצא יד"ח הלל כלל, אלא אף לא יצא יד"ח בכל מצוות שעשה באותו היום, שהרי הוא ככופר בעיקר וביסוד אמונתו, וכמבואר במכתבו של מרן אור האומה בעל איילת השחר אודות עניין הסמינר הידוע שטיהרו ממנו את היוונים הכופרים, שהאמונה בו היא **"יסוד אמונתו"**. וכופר שעשה מצוות אינו מקיים בזה שום מצווה. והדברים פשוטים.

בר מן דין, כלפי קריאת שמע, יש לדון שלא יצא מעוד טעם, דהנה כבר נתבאר במאמרו של מעתיק השמועה המפורסם בכל העולם, הגאון מרן רב ביר שליט"א שבעל איילת השחר **"הוא רואה את הכל ויודע את הכל"**, וממילא מסתבר שבכלל כוונת חיבת "אלוקינו" גם לכיון על מרן שליט"א, שהרי הוא **"רואה את הכל ויודע את הכל"**. ונמצא שחיסר בכוונת המילות בקריאת שמע, ושפיר לא יצא ידי חובתו כלל.

ב.

בו אפי' פעם אחת כבר נמשכים אחר דתם הכפרנית, ה"י ויצילנו מהם ומהמונם, המתרכים מיום ליום רח"ל, כמו שהתריע כבר 'יחזקאל בן בוזי' של דורינו, הצדיק בעל המידות הנפלא רבי פרייליך שליט"א, אשר רק הוא יודע כמה מרן שליט"א שש ושמש בפעולותיו הנשגבות, ומרן שליט"א תומך בו ומדריכו בכל צעד ושעל בהצנע ובהסתור מחשש עינא בישא של כת הכופרים רח"ל.

והנה יש כמה שיטות הסוברים שאם לא כיוון בהלל של ראש חודש טבת גם לשם "הלל של ראש חודש", אלא רק לשם הלל של חנוכה, לא יצא ידי חובתו. ובביאור הדבר נראה שהלל צריך כוונה לשם הנס, ולפיכך לא יצא יד"ח.

אך מ"מ יש לדון במי שעל דרך כלל נמנה על דתינו והרי הוא מאמין גדול במלכינו ולוחם מלחמתו בגבורה, אלא שבשעת ההלל נצנצו בו הרהורי כפירה רח"ל ולא הכיר באותה שעה בגודל הנס של הצלת עולם התורה על ידי גיוס חלקם לצבא, ולא הודה על הנס הגדול. אם יצא יד"ח הלל והודאה אם לאו.

ובאמר המוסגר יש לציין, שכפי הנראה גרם לו זה מה שנכשל בקריאת ספר המינות שלהם – "הפסל" הידוע, [שכבר ציפינו שיתבטל מן העולם ביום השני שנדפס, ומי פילל ומי מילל שכח סטרא אחרא יגבר עלינו והוא יעמוד כמעט בגליון האלף שלו ה"י. יה"ר שיעביר הקב"ה גילול זה מן הארץ במהרה], וכל רואיו לא ישובון, שידוע לכל ד'מינות משכא' ומיד שקוראים

ולפי זה נראה לומר שגם בנידון דידן לא יצא יד"ח הלל, שהרי לא כיוון על הנס של חקיקת חוק הגיוס הנפלא, וממילא לא הודה על נס חנוכה של זמנינו, ושפיר צריך לומר הלל פעם שנית.

ואף שיש לפקפק בזה, שהרי הנס הגדול של חקיקת חוק הגיוס הוא "נס בהסתר", שבאמת אין אנו מבינים כל כך מה נס יש בדבר, וכל עיקרו של נס הוא בדברים הנסתרים שבו, כמו שאמר המחוקק שלו, שאסור לפרסם ולפרט הניסים הנסתרים שבזה, מחשש שיגיע לאזני הבג"ץ. ואם כן יתכן שאין על זה חובת הודאה של "הלל", שהוא הודאה של "פרסומי ניסא", ולא שייך כל זה בנס של הסתר.

ומכל מקום ראשון נראה עיקר, שמאחר שכבר פירסמו גדולי ראשי הישיבות את הנס בגלוי, כבר יצא מכלל "נס של הסתר", אלא נס גלוי הוא בפועל ממש. והלא הדברים קל וחומר, ומה ראשי הישיבות שאמרו להדיא בקולם שאינם מכירים כלל את החוק, ומ"מ חמתו על פירסום הנס, א"כ ק"ו שאנו נגמור עליו את ההלל.

אלא שקודם שיאמר הלל פעם שנית, חובה עליו להיטהר ממחשבות כפירה שהיו בו בפעם הראשונה,

שאם לאו הכי לא הועיל כלום בשניה, ולפיכך יש עליו לשמוע היטיב את מאמרי מרן רב ביר שליט"א, ומרן רב משה קפלן שליט"א, ורק אח"כ לשוב ולומר הלל שנית. ואם כל זה לא הועיל לטהר מחשבתו לאדונינו שבחזון איש 5, אין לו כל ברירה אלא לפנות לתלמידי מרן המאמין הגדול של דור שעבר – תלמידי מרן רבי חיים גרינימן זצוקלה"ה, והם ישיבוהו בתשובה שלימה וילמדוהו את דת האמת וחומר עניין אמונת חכמים. [ובכלל זה יכול לבקש ממרן המנורה הטהורה הזך ונקי מכל נגיעות – מרן רבי דוב לנדו שליט"א, והוא ילמדוהו היאך יכול הכופר באמונת חכמים לשוב בתשובה שלימה ולהיות מאמין נקי וטהור בראש הדור, אבינו מלכינו].

אך מכל מקום איני כותב כל זאת אלא להלכה ולא למעשה, שהרי למדנו היטיב בכל השנים האחרונות שבכל ענייני אמונת חכמים אין לנו יד ורגל כלל ללא הוראותיו של מרן שליט"א בעצמו, אשר הוא השולחן ערוך שלנו לעניין זה, וממילא גם בזה יש לשאול את פי קדשו, וככל אשר יורה נעשה, ויהא לנחת רוח לאבינו שליט"א, אכי"ר.

